

بیست و یکمین کنفرانس اپتیک و فوتونیک ایران
و هفتمین کنفرانس مهندسی و فناوری فوتونیک ایران
۲۳ تا ۲۵ دی ماه ۱۳۹۳، دانشگاه شهید بهشتی

تولید حالات همدوس درهم تنیده ی دو مده بوسیله شکافنده باریکه

قادر نجارباشی، سودا میرزائی

اردبیل- دانشگاه محقق اردبیلی، دانشکده فیزیک

چکیده - حالت همدوس (یا به اصطلاح حالت گلوب) به نوع خاصی از حالت‌های خالص مکانیک کوانتومی میدان نوری متناظر با یک مد تشدیدی مربوط می شود که نزدیکترین حالت کوانتومی به موج سینوسی کلاسیکی، نظیر یک موج لیزر پیوسته است. در این مقاله با استفاده از شکافنده باریکه و محیط کر حالات همدوس درهم تنیده دو مده تولید کرده و مقدار درهم تنیدگی را با استفاده از سنج تلافی محاسبه می کنیم و نشان می دهیم که با عبور باریکه لیزری از یک شکافنده باریکه و محیط کر تولید حالتی با بیشینه درهم تنیدگی امکانپذیر است.

کلید واژه- حالت همدوس، درهم تنیدگی، شکافنده باریکه، تلافی

Generating two-modes entangled coherent states using beam splitter

Ghader Najarbashi, Sevda Mirzaei

Department of Physics, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, 179, Iran

Abstract- Coherent state (also called Glauber state) refer to a special kind of pure quantum-mechanical state of the light field corresponding to a single resonator mode which describe closest quantum state to a classical sinusoidal wave such as a continuous laser wave. In this paper we manipulate entangled two mode coherent states using beam splitter (BS) and Kerr medium and then evaluate the amount of entanglement by concurrence measure. We show that it is possible to construct maximal entangled state by transmitting a laser beam from a BS and Kerr medium.

Keywords: Coherent state, Entanglement, Beam splitter, Concurrence

درهم تنیدگی

درهم تنیدگی کوانتومی یکی از مشخصه های سیستم های مرکب است که شامل دو یا بیشتر جزء می باشد که در مقابل آن مفهوم جدایی پذیری قرار دارد [۱]. یک حالت درهم تنیده ترکیبی است از برهم نهشت کوانتومی با ضرب تانسوری. هرگاه یک حالت خالص $|\psi\rangle$ مربوط به یک سیستم دوجزئی را بتوان بصورت ضرب تانسوری دو زیر سیستم بصورت زیر نوشت

$$|\psi\rangle = |\varphi\rangle_1 \otimes |\varphi\rangle_2. \quad (۱)$$

حالت سیستم جدایی پذیر و در غیر اینصورت درهم تنیده است. تعریف مشابهی برای حالات آمیخته نیز وجود دارد. یکی از سنجه های مناسب برای اندازه گیری درهم تنیدگی، تلاقی می باشد. این سنجه اولین بار توسط ووترز [۲ و ۳] برای حالات خالص و آمیخته دو جزئی مطرح شد و بدنبال آن برای سیستم های چند جزئی نیز تعمیم داده شد. برای یک حالت خالص دو کیوبیتی (اسپین $\frac{1}{2}$)

به شکل زیر

$$|\psi\rangle = a|00\rangle + b|01\rangle + c|10\rangle + d|11\rangle, \quad (۲)$$

تلاقی عبارتست از

$$C = 2|ad - bc|. \quad (۳)$$

تلاقی برای حالات دو کیوبیتی با بیشینه درهم تنیدگی، یک و برای حالات جدایی پذیر صفر است.

تولید حالات همدموس درهم تنیده دو مده

یک حالت همدموس ویژه حالت عملگر نابودیست که در رابطه زیر صدق می کند

$$\hat{a}|\alpha\rangle = \alpha|\alpha\rangle, \quad (۴)$$

بطوریکه α یک عدد مختلط و $\hat{a}$ عملگر نابودیست. این ویژه حالات را می توان بر حسب پایه های شمارنده بصورت زیر بسط داد

$$|\alpha\rangle = e^{-\frac{|\alpha|^2}{2}} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{\alpha^n}{\sqrt{n!}} |n\rangle = \hat{D}(\alpha)|0\rangle, \quad (۵)$$

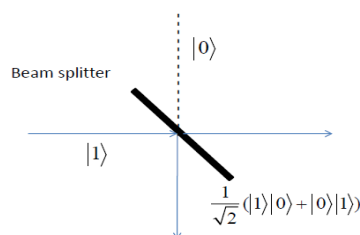
$|0\rangle$ حالت خلا و $\hat{D}(\alpha)$ عملگر جابجایی است که بصورت زیر تعریف می شود

$$\hat{D}(\alpha) = \exp(\alpha \hat{a}^\dagger - \alpha^* \hat{a}). \quad (۶)$$

حاصلضرب دو حالت همدموس نیز عبارتست از

$$\langle\alpha|\beta\rangle = e^{-\frac{1}{2}(|\alpha|^2 + |\beta|^2 - 2\alpha^*\beta)}, \quad (۷)$$

که مقداری غیر صفر است یعنی دو حالت همدموس متعامد نیستند. برای تولید حالت های همدموس درهم تنیده یکی از ابزارهای اپتیکی بنام شکافنده باریکه را معرفی می کنیم. شکافنده از دو بلور دو شکستی بهم چسبیده نظیر کلسیت و کوآرتز، تشکیل شده است که خاصیت شکافتن باریکه ی نور به دو قطبش خطی عمود بر هم را دارد. نوع دیگر شکافنده باریکه یک آینه نیم نقره اندود متشکل از یک پوشش نیمه بازتابنده و یک پوشش ضد بازتابنده در طرف دیگر است. وقتی تک فوتون از شکافنده عبور می کند حالت خروجی یک حالت درهم تنیده خواهد بود که در شکل (۱) نشان داده شده است [۴ و ۵].

شکل ۱: تولید حالت درهم تنیده از برخورد تک فوتون به شکافنده

عملگر یکانی متناظر با این وسیله عبارتست از

$$\hat{B} = e^{\frac{\pi}{4}(\hat{a}^\dagger \hat{b} - \hat{b}^\dagger \hat{a})}, \quad (۸)$$

عملگرهای $\hat{a}$ و $\hat{a}^\dagger$ و همینطور $\hat{b}$ و $\hat{b}^\dagger$ عملگرهای تولید و نابودی هستند که تحت اثر شکافنده باریکه بصورت زیر تبدیل می شوند

$$\hat{a}' = \hat{B}\hat{a}\hat{B}^\dagger, \quad \hat{b}' = \hat{B}\hat{b}\hat{B}^\dagger, \quad (۹)$$

با استفاده از رابطه بیکر-هوسدورف

$$e^{\lambda \hat{A}} \hat{B} e^{-\lambda \hat{A}} = \hat{B} + \lambda [\hat{A}, \hat{B}] + \frac{\lambda^2}{2!} [\hat{A}, [\hat{A}, \hat{B}]] + \dots, \quad (۱۰)$$

$$\hat{K}|\alpha\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}}(|\alpha\rangle + i|-\alpha\rangle). \quad (15)$$

حالت منتهی شبیه حالت گربه شرودینگر است. می توان با قرار دادن یک شکافنده باریکه ۵۰-۵۰ در مقابل چنین حالتی یک حالت همدوس درهم تنیده تولید کرد بطوریکه داریم

$$\hat{B}(|\alpha\rangle_a - |-\alpha\rangle_a)|0\rangle_b = \left| \frac{\alpha}{\sqrt{2}} \right\rangle_{a'} \left| \frac{\alpha}{\sqrt{2}} \right\rangle_{b'} - \left| -\frac{\alpha}{\sqrt{2}} \right\rangle_{a'} \left| -\frac{\alpha}{\sqrt{2}} \right\rangle_{b'}. \quad (16)$$

حالت فوق یک حالت همدوس درهم تنیده دو مده است. برای اینکه درهم تنیدگی حالات بدست آمده فوق را بدست آوریم از این حقیقت که حالات همدوس $|\alpha\rangle$ و $|\beta\rangle$ مستقل خطی هستند و یک زیرفضای هیلبرت دوبعدی را جابوب می کند استفاده خواهیم نمود. پایه های متعامد $\{|0\rangle, |1\rangle\}$ چنین تعریف می شوند [۶ و ۷]

$$|0\rangle = |\alpha\rangle, |1\rangle = \frac{|\beta\rangle - p_1|\alpha\rangle}{N_1}, \quad (17)$$

$$N_1^2 = 1 - p_1^2 \text{ و } p_1 = \langle \alpha | \beta \rangle$$

حالات تولید شده در روابط (۱۳) و (۱۶) حالات خاصی از رابطه زیر هستند

$$|\psi\rangle = \frac{1}{N}(|\alpha\rangle|\alpha\rangle + \mu|\beta\rangle|\beta\rangle), \quad (18)$$

که در این رابطه N ضریب بهنجارش است بطوریکه $N^2 = 1 + \mu^2 + 2\mu p_1^2$. بطور کلی α و β و μ اعداد مختلط هستند که برای سادگی فرض می کنیم حقیقی اند. با جایگذاری رابطه ی (۱۷) در رابطه (۱۸) یک حالت دو کیوبیتی به شکل زیر بدست می آید

$$|\psi\rangle = \frac{1}{N}[(1 + \mu p_1^2)|00\rangle + \mu p_1 N_1(|01\rangle + |10\rangle) + \mu N_1^2 |11\rangle], \quad (19)$$

از رابطه ی (۳) تلاقی بصورت زیر بدست می آید

مدهای جدید a' و b' بصورت زیر بدست می آید

$$\hat{a}' = \frac{\hat{a} - \hat{b}}{\sqrt{2}}, \hat{b}' = \frac{\hat{a} + \hat{b}}{\sqrt{2}}. \quad (11)$$

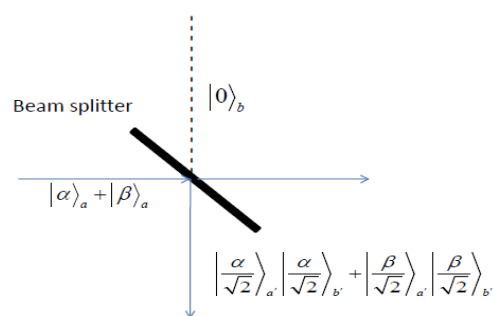
اثر شکافنده روی باریکه لیزری عبارتست از

$$\hat{B}|\alpha\rangle_a |0\rangle_b = \left| \frac{\alpha}{\sqrt{2}} \right\rangle_{a'} \left| \frac{\alpha}{\sqrt{2}} \right\rangle_{b'}, \quad (12)$$

که در واقع شکافنده پرتوی لیزر را به دو قسمت مساوی در دو درگاه تبدیل کرد. حال با این مقدمه می خواهیم یک حالت همدوس درهم تنیده دو مده تولید کنیم. اگر باریکه ورودی به درگاه a یک حالت برهم نهشتی از حالات همدوس به شکل $|\alpha\rangle + |\beta\rangle$ در مد a و ورودی درگاه b حالت خلا در مد b باشد مطابق شکل (۲) خواهیم داشت

$$\hat{B}(|\alpha\rangle_a + |\beta\rangle_a)|0\rangle_b = \left| \frac{\alpha}{\sqrt{2}} \right\rangle_{a'} \left| \frac{\alpha}{\sqrt{2}} \right\rangle_{b'} + \left| \frac{\beta}{\sqrt{2}} \right\rangle_{a'} \left| \frac{\beta}{\sqrt{2}} \right\rangle_{b'}. \quad (13)$$

همانطور که نشان خواهیم داد حالت بدست آمده یک حالت همدوس درهم تنیده دو مده است.

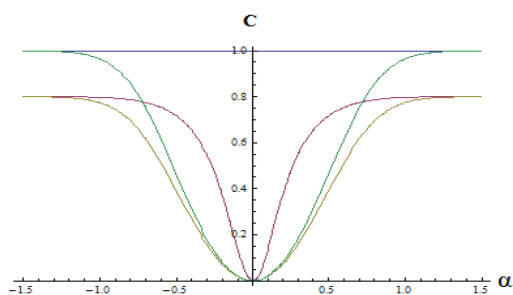
شکل ۲: تولید حالت همدوس درهم تنیده دو مده با استفاده از شکافنده باریکه

برای تولید حالت خاصی از این حالت همدوس درهم تنیده از محیط کر غیر خطی استفاده می کنیم که با عملگر یکانی زیر توصیف می شود

$$\hat{K} = e^{\frac{-i\pi(\hat{a}^\dagger \hat{a})^2}{2}}, \quad (14)$$

اثر محیط کر روی حالت همدوس عبارتست از

سازگاری دارد.

شکل ۵: نمودار تلاقی بر حسب α . خط آبی به ازای $\mu = -1$ ، منحنی سبز به ازای $\mu = 1$ و دو منحنی زرد و بنفش بترتیب برای مقادیر $\mu = 0.5$ و $\mu = -0.5$

از دو منحنی زرد و بنفش نیز ملاحظه می شود که بازای این مقادیر μ درهم تنیدگی هیچوقت به بیشینه مقدار نمی رسند.

نتیجه گیری

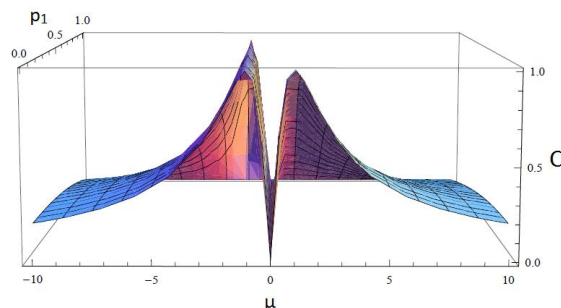
در این مقاله یک طرح تجربی برای تولید حالت همدوس درهم تنیده دو مده با استفاده از شکافنده باریکه ارائه دادیم و درهم تنیدگی چنین حالتی را با استفاده از سنجه تلاقی محاسبه نمودیم و دیدیم که تنها نقطه جدپذیر ممکن بازای $\mu = 0$ می باشد و زمانی که $\mu = -1$ باشد حالت همدوس درهم تنیده بیشترین مقدار درهم تنیدگی را خواهد داشت و هرگاه $\mu = 1$ تنها بشرطی که p_1 صفر باشد یعنی حاصلضرب دو حالت همدوس صفر باشد یا α مقادیر بزرگی اختیار کند حالت همدوس درهم تنیده بیشینه ی درهم تنیدگی را دارد.

مراجع

- [1] A. Einstein, B. Podolski and N. Rosen, Can quantum mechanical description of physical reality be considered complete?, **Phys. Rev.** 47, 777-780 (1935).
- [2] W. K. Wootters, Entanglement of Formation of an Arbitrary State of Two Qubits, **Phys. Rev. Lett.** 80, 2245 (1998).
- [3] W. K. Wootters, Entanglement of formation and concurrence, **Quantum Information and Computation**, Vol. 1, No. 1 (2001).
- [4] Jun O. S. Yin, S. J. van Enk, Entanglement and purity of one- and two-photon states, **Phys. Rev. A** 77, 062333 (2008).
- [5] B. C. Sanders, Entangled coherent states, **Phys. Rev. A**, VOLUME 45, NUMBER 9.
- [6] G. Najarbashi, Y. Maleki, Maximal Entanglement of Two-Qubit States Constructed by Linearly Independent Coherent States **Int J. Theor. Phys**(2011).
- [7] X. Wang, Bipartite entangled non-orthogonal states, **J. Phys. A, Math. Gen.** 35, 165173 (2002).

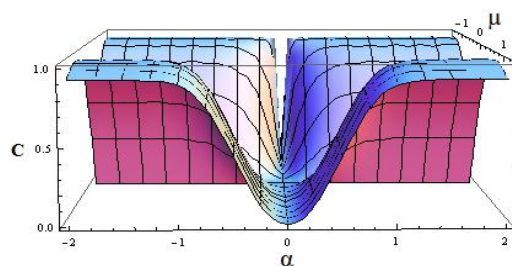
$$C = \frac{2|\mu(1-p_1^2)|}{1+\mu^2+2\mu p_1^2}. \quad (20)$$

نمودار تلاقی بصورت تابعی از μ و p_1 در شکل (۳) رسم شده است.

شکل ۳: نمودار تلاقی بر حسب μ و p_1

برای حالت کلی یعنی رابطه (۱۸) از نمودار دیده می شود که به ازای μ های مثبت و منفی رفتار تلاقی نامتقارن است. همچنین فقط وقتی $\mu = 0$ باشد حالت جدپذیر است. نتیجه دیگر اینست که وقتی $\mu = -1$ باشد حالت همدوس درهم تنیده دو مده مستقل از مقادیر α و β ، یک حالت با بیشینه درهم تنیدگی یعنی $C = 1$ است. بعلاوه اینکه به ازای $\mu = 1$ تنها بشرطی که p_1 صفر باشد حالت همدوس درهم تنیده، بیشینه ی درهم تنیدگی را خواهد داشت. مشابه با روند قبلی برای حالت خاصی که در آن $\beta = -\alpha$ است رفتار سنجه تلاقی بر حسب α و μ بصورت شکل (۴) می باشد.

شکل ۴: نمودار تلاقی بر حسب α و μ

از شکل (۴) بازهم رفتار نامتقارن تلاقی برای مقادیر مثبت و منفی μ دیده می شود. برای درک بیشتر، نمودار دو بعدی C بر حسب α به ازای چند مقدار مختلف μ در شکل (۵) رسم شده است. حالت $\mu = -1$ بیشترین درهم تنیدگی را دارد. منحنی سبز به ازای $\mu = 1$ رسم شده که نشان می دهد با افزایش مقدار α ، تلاقی افزایش یافته و در نهایت به مقدار بیشینه می رسد که با نتایج حالت قبل